

[Leonhard Hansen.]

Arbejderne til Afløsning. Ud fra disse Betragtninger, som naturligvis er rigtige, for saa vidt der virkelig er fuld Beskæftigelse i Erhvervene, fastsættes det i § 9, at Socialministeren for saadanne Fags Vedkommende — altsaa hvor Arbejdsløsheden er ringe — kan dispensere fra Lovens Bestemmelser. Dette er ganske naturligt, fordi denne Lov naturligvis ikke tager Sigte paa at afskaffe nødvendigt Overarbejde, ikke tager Sigte paa at lægge nogen som helst Hindring i Vejen for Erhvervene, men kun er et Led i Bestræbelserne for at værne mod Arbejdsløshedens Svøbe.

Jeg ved, det er sagt de tidligere Aar, da vi har haft dette Lovforslag til Behandling, at det, det drejede sig om, for Arbejdsgiverforeningens Medlemmer kun betød ca. 2 pCt. af det Antal Arbejdere, de beskæftigede, og at det vilde komme til at dreje sig om ca. 500 Arbejdere. I Bemærkningerne til Lovforslaget dengang angav man, at for saa vidt man tog samtlige Arbejdsgivere i Landet og deres Arbejdere ind under Bestemmelsen, vilde det andrage ca. 4 000. Jeg vil gerne sige her, at selv om det kun drejede sig om 500 — ja, selv om det drejede sig om færre —, er det en Opgave, som det efter min Formening er absolut nødvendig at tage op, thi hvis det private Initiativ svigter og Arbejdsløsheden hærger vort Land, saaledes som den har gjort det ene Aar efter det andet, har den lovgivende Forsamling en Forpligtelse til at være medvirkende til, at Arbejdsløsheden kan blive lempet det mest mulige.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslagets Vedtagelse for dette høje Ting.

Koefoed: Der er noget vist symbolsk i, at et Lovforslag om Forbud mod Overarbejde behandles paa denne Tid af Dagen. Om det netop er sat paa Dagsordenen nu i Aften for at understrege, at der dog findes Forhold, hvor Overarbejde er nødvendigt, og hvor det ikke kan afskaffes, ved jeg naturligvis ikke.

Naar man læser Lovforslaget igennem, spørger man uvilkaarligt sig selv: Hvad er Meningen, og hvor er vi efterhaanden kommet hen? I et Land som Danmark, hvor Priserne stiger paa Forbrugsvarer og Erhvervene klager over vanskelige Forhold, og hvor der fra samtlige Erhverv kræves mere Frihed i Dispositionerne, hvor det gælder om at øge Indtjeningsmulighederne for at skaffe Penge til Landet, da Pengeligeheden er knap, søger man gen-

nem dette Lovforslag at lægge Hindringer i Vejen for Erhvervene. Thi det er givet, at hvis Loven gennemføres, vil den komme til at virke generende uden til Gengæld at skaffe Arbejde til ret mange af dem, der gaar ledige.

Ved Behandlingen af Lovforslaget tidligere her i Tinget har der været Tale om — hvad den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Leonhard Hansen) ogsaa var inde paa nu —, at det kun drejede sig om 2 pCt., at altsaa 2 pCt. mere af de Arbejdere, der er beskæftigede hos Arbejdsgiverforeningens Medlemmer, muligvis kunde faa Beskæftigelse. Det er jo ikke noget stort Antal, og i mange Virksomheder er det vanskeligt at erstatte de Folk, man har, med andre, som ikke er vant til det paa krævede Arbejde. Jeg skal, ligesom mit Partis Ordfører gjorde i Fjor, nævne Slagterivirksomhederne, hvis Fællesledelse over for det nedsatte Udvalg pointerede, at Overarbejde ikke kunde undgaas, og at nye Folk ikke kunde erstatte dem, der var i Arbejde, da saavel Arbejdsopgaverne som Arbejdsforholdene var af en saadan Beskaffenhed, at det vilde virke meget generende — for ikke at sige det stærkere —, hvis man skulde skifte for meget med Arbejderne. Til Tider er der stor Forskel i Tilførselsmængden fra een Dag til en anden, og forskellige Forhold inden for Slagteriernes Drift gjorde, at man meget ønskede, at Loven ikke kom til at gælde for disse Virksomheder. Ligeledes kan man for Mejeriernes Vedkommende paapege Vanskeligheder. Nu er det f. Eks. almindeligt, at Mejeristerne hjælper til med Regnskabsarbejdet, mere eller mindre efter som Forholdene er ordnet paa de forskellige Mejerier og efter forskellige indtrædende Forhold. Det betragter jeg som et Plus, det er et Led i Uddannelsen for dem, der ønsker at fortsætte ad denne Vej. Faar vi alt for strenge Bestemmelser, vil for en meget stor Del dette ophøre, og man vil i Stedet antage en Mand, der er mere hurtig og mere kyndig til Regnskabsarbejdet, og det vil efter min Opfattelse være til stor Skade for de Folk, som ønsker at fortsætte ad denne Vej, der vil blive et Hul i deres Uddannelse, som i høj Grad vil komme til at genere dem i deres Virksomhed.

Der er ogsaa fra andre Sider sket Henvendelse til Udvalget, i hvilken det er paavist, at Loven ikke vilde blive til Gavn for de arbejdsløse, men derimod til Gene for Virksomhederne, idet Forholdene for en Række Virksomheder inden for Erhvervslevet var saadanne, at man ikke var i Stand